

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.II.10.091/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A felperes: felperes neve

cím1

A felperes képviselője:

Lőrinczné Dr. Boszkovics Teréz ügyvéd

cím2

Az alperes: alperes neve

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Szijártó Attila ügyvéd

cím4

A per tárgya: végkielégítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Pécsi Ítélőtábla Mf.I.30.046/2020/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kaposvári Törvényszék 23.M.70.126/2020/12.

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Ítélőtábla Mf.I.30.046/2020/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek – 15 nap alatt – 50.000 (ötvenezer) forint és 13.500 (tizenháromezer-ötszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 214.200 (kettőszáztizennégyezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás

[1] A felperes 1999. október 15-től állt közalkalmazotti jogviszonyban a ... Városgondnokságnál karbantartó munkakörben.

[2] helység Megyei Jogú Város közgyűlése sorszám. (I. 30.) önkormányzati határozatával úgy döntött, hogy a helység Megyei Jogú Város Városgondnokságát 2020. március 31-vel megszünteti. A határozat kimondta, hogy a Városgondnokság által ellátott település-üzemeltetési feladatokról a költségvetési szerv megszűnését követően gazdasági társaság formájában, közfeladatellátási szerződés megkötésével fog a továbbiakban gondoskodni. A alperes neve és a cég neve1 Kft. mint közszolgáltató 2020. március 30-án közszolgáltatási szerződést kötött a parkolási közszolgáltatás és az ahhoz kapcsolódó egyéb tevékenység ellátására.

[3] A polgármester által kiadott helység Megyei Jogú Város Városgondnokságának megszüntető okiratát azzal indokolta, hogy az ellátandó feladat más szervezeti formában hatékonyabban teljesíthető. A megszüntetés dátuma 2020. március 31-e volt, annak módjaként pedig jogutód nélküli megszüntetést tüntettek fel.

[4] Rendelkezés született arról, hogy az intézményben foglalkoztatott 39 közalkalmazott jogviszonyának megszüntetésére a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (továbbiakban: Kjt.) 25/A. §-a alapján kerül sor, erre tekintettel az önkormányzat a cég neve2 Nonprofit Kft-vel és a cég neve1 Kft-vel az intézményben dolgozók továbbfoglalkoztatási kötelezettsége mellett köt megállapodást.

[5] A megszűnő helység Megyei Jogú Város Városgondnoksága mint átadó munkáltató és a cég neve1 Kft. mint átvevő munkáltató közös írásbeli nyilatkozattal arról tájékoztatta a felperest, hogy jogviszonyváltásra tekintettel az átadó munkáltatónál fennálló közalkalmazotti jogviszonya a Kjt. 25/A. § (7) bekezdése szerint 2020. március 31-vel megszűnik, és az átvevő munkáltatóval 2020. április 1-vel a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) hatálya alá tartozó munkaviszony létesül. Közölték azt is, hogy az automatikusan létesülő munkaviszonyban munkabére nem lehet alacsonyabb a korábbinál, továbbá a munkaszerződés megkötésével létesített jogviszonya megszűnése vagy megszüntetése esetén az átadó és az átvevő munkáltatónál jogviszonyban töltött idő együttes tartamának figyelembevételével illeti meg felmondási idő és végkielégítés.

[6] helység Megyei Jogú Város Városgondnoksága közalkalmazotti igazolást állított ki a felperes részére, amely szerint jogviszonya 1999. október 15-től 2020. március 31-éig állt fenn, az a munkáltató jogutód nélküli megszűnésével szűnt meg. Kiadta a munkáltatótól származó jövedelemről, adóról és adóelőleg levonásáról a munkaviszony megszűnésekor kiállítandó adatlapot, a munkaviszony megszűnésének időpontját pedig 2020. március 31-ben jelölte meg.

[7] A cég neve1 Kft. elkészítette a munkaszerződést a felperes részére, amely alapján a 2020. április 1-től határozatlan időtartamra létesített munkaviszonyt jogfolytonosnak ismerte el 1999. október 15-től. A felperes a munkaszerződést nem írta alá, a jegyzőhöz fordult végkielégítésének kifizetése érdekében, aki attól elzárkózott.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[8] A felperes keresetében bruttó 3.213.600 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest 12 havi távolléti díjnak megfelelő összegben, végkielégítés címén. Arra hivatkozott, hogy a helység Megyei Jogú Város Városgondnoksága jogutód nélküli megszűnését követően részére a végkielégítés jár, mivel a cég nevel Kft-vel munkaszerződést nem kötött, vele munkaviszonyt nem létesített. Sérelmezte, hogy nem tájékoztatták az új munkaviszony létre nem jöttének esetén irányadó jogairól. Álláspontja szerint a fennállt jogviszony alapján számított 8 havi végkielégítésen túl további 4 havi végkielégítésre is jogosult, mivel az öregségi nyugdíjkorhatár betöltése előtt 5 éven belül szűnt meg a jogviszonya.

[9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozása szerint a felperes közalkalmazotti jogviszonya a törvény erejénél fogva 2020. március 31-vel megszűnt, és ugyancsak a törvény erejénél fogva létesült munkaviszony közte és a cég nevel Kft. között 2020. április 1. napjával. A Kjt. 25/A. § (7) bekezdése értelmében – figyelemmel a Kjt. 37. § (2) bekezdés c) pontjára is – nem szerzett jogosultságot a felperes végkielégítésre.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélet

[10] A Kaposvári Törvényszék 23.M.70.126/2020/12. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperes részére bruttó 2.142.400 forint végkielégítést, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.

[11] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a felperes munkáltatója, a helység Megyei Jogú Város Városgondnoksága a munkáltatói igazolást 2020. március 31-vel kiadta, a jogviszony megszüntetés módjaként a jogutód nélküli megszűnést tüntette fel. A bíróság e szerint elfogadta az alperes azon hivatkozását, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya a törvény erejénél fogva jogutód nélkül megszűnt. Ugyanakkor nem értett egyet azon előadással, hogy a felperesnek a Kjt. 25/A. § (7) bekezdése alapján a cég nevel Kft-vel munkaviszonya létesült, figyelemmel a Városgondnokság által felperesre vonatkozóan kiadott, fentiek szerinti munkáltatói igazolásra.

[12] A Kjt. 37. § (1) bekezdés c) pontja szerint végkielégítés jár, ha a közalkalmazott jogviszonya a munkáltató jogutód nélküli megszűnése következtében történt.

[13] A felperes jogviszonya a kiadott munkáltatói igazolások szerint a helység Megyei Jogú Város Városgondnoksága munkáltató jogutód nélküli megszűnésére tekintettel szűnt meg 2020. március 31-én, a jogviszony átalakulása nem történt meg, így a felperes részére végkielégítés jár.

[14] A felperes a Kjt. 37. § (7) bekezdésére hivatkozva megalapozatlanul kérte kötelezni az alperest további 4 havi távolléti díjnak megfelelő összegű végkielégítés megfizetésére utalva arra, hogy a jogszabály szerint a végkielégítés ugyanezen paragrafus (6) bekezdésében meghatározott mértéke 4 havi távolléti díj összegével emelkedik, ha a közalkalmazott jogviszonya az öregségi nyugdíjra (Mt. 294. § (1) bekezdés g) pont ga) alpont) való jogosultság megszerzését megelőzően 5 éven belül szűnik meg. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 18. § (1) bekezdés g)

pontja szerint a felperesre vonatkozó öregségi nyugdíjkorhatár 65 életév, azaz a felperesnél ez 2022-ben következik be. Ebből következően a jogviszony nem a nyugdíjkorhatárt megelőző 5 éven belül szűnt meg, így részére további végkielégítés nem jár.

[15] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Pécsi Ítéltábla Mf.I.30.046/2020/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében megváltoztatta, a keresetet elutasította, és a felperest együttes első- és másodfokú perköltség fizetésére kötelezte.

[16] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást annyiban módosította, hogy a felperes és az átadó munkáltató, a helység Megyei Jogú Város Városgondoksága között nem munkaviszony, hanem közalkalmazotti jogviszony állt fenn, azaz a közalkalmazotti jogviszony megszűnésének időpontja volt 2020. március 31-e.

[17] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú döntés lényegében kizárólag az átadó munkáltató által kiállított közalkalmazotti igazoláson és adatlapon alapult, amely szerint a felperes közalkalmazotti jogviszonya 2020. március 31-én megszűnt. Ezek az okiratok önmagukban nem keletkeztetnek jogalapot a keresetben írt követeléshez a jogszabályi rendelkezésekkel szemben.

[18] A felperes végkielégítés iránti követelése megalapozottságát a Kjt. 25. § (1) bekezdés c) pontja és 37. § (1) bekezdés c) pontja teremti meg. Eszerint a végkielégítés akkor jár a közalkalmazottnak a munkáltató jogutód nélküli megszűnése esetén, ha az a Kjt. 25. § (1) bekezdés c) pontja alapján következik be. Jelen esetben azonban nem ez történt, a munkáltató nem a Kjt. 25. § (1) bekezdés c) pontja, illetve Kjt. 25/A. § (1) bekezdése alapján szüntette meg a jogviszonyt, hanem az a Kjt. 25/A. § (7) bekezdése alapján szűnt meg.

[19] A felperes a határozatlan időre szóló munkaszerződés tervezetét nem írta alá. Emellett a Megyei Igazgatósága mint illetmény számfejtő 2020. április 2-ai keltezéssel kiállította a helység Megyei Jogú Város Városgondoksága munkáltató 2020. március 31-ei jogutód nélküli megszűnéséről szóló közalkalmazotti igazolást, valamint a személyi jövedelemadó megállapításához szükséges iratot. Mindebből a felperes arra következtetett, hogy közalkalmazotti jogviszonya megszűnt, és mivel az átvevő munkáltatóval nem kívánt szerződést kötni, úgy vélte, végkielégítést igényelhet. A másodfokú bíróság azonban rögzítette, hogy a számítógépes program rovatainak adatai a per eldöntése szempontjából nem lehetnek jelentősek, mivel a jogviszony megszűnésének törvényben szabályozott módját nem írhatják felül. A Kjt. vonatkozó rendelkezéseit egymással egybevetve, együttesen értelmezve a másodfokú bíróság az alperessel egyező következtetésre jutott.

[20] Amennyiben az alapító a költségvetési szerv útján ellátott közfeladatot a többségi befolyása alatt álló gazdasági társaság részére adja át – mint ahogy az nem vitatottan jelen esetben is történt – a közalkalmazottnak nem kell nyilatkoznia írásban arról, hogy továbbfoglalkoztatásához hozzájárul-e, mert ennek hiányában is munkaviszony létesül közte és az új munkáltató között a törvény erejénél fogva a közalkalmazotti jogviszony megszűnését követő nappal. Ebben az esetben a munkaviszony a közalkalmazott akaratától függetlenül, automatikusan létrejön, mégpedig a törvényben meghatározott tartalmi elemekkel. Helyesen tájékoztatta tehát erről helység Megyei Jogú Város jegyzője a felperest 2020. április 29-én és május 18-án kelt, a keresetlevélhez csatolt leveleiben.

[21] A cég neve1 Kft-vel automatikusan létrejött munkaviszony folytán a felperes nem tarthat igényt a Kjt. 37. § (1) bekezdés c) pontjában írt végkielégítésre.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes felülvizsgálati ellenkérelme

[22] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte az elsőfokú ítélet szerint, azaz 2.142.400 forintot igényelt végkielégítés címén.

[23] A munkáltató 2020. március végén a felperesnek kiadta az időarányos szabadságát, március 31-én megkapta a március hónapra esedékes munkabért, majd április 6-án megküldték részére a közalkalmazotti jogviszony megszűnésekor esedékes iratokat, amelyek szerint közalkalmazotti jogviszonya a munkáltató jogutód nélküli megszűnése miatt szűnt meg. Jelen esetben nem a számítógépes program rovatairól van szó, hanem a munkáltató nyilatkozatáról, amely megfelel a munkaviszony, illetve közalkalmazotti jogviszony megszűnésekor jogszabály által előírt tartalomnak.

[24] A felperes már 2020. március 26-án jelezte, hogy a tájékoztatás hiányossága, illetve jogszabály által a munkaszerződés mellékleteként előírt munkaköri leírásának hiánya miatt a munkaszerződést nem fogadja el, az április 6-án kelt iratokban közölt információ alapján pedig elhitte és tudomásul vette, hogy közalkalmazotti jogviszonya a munkáltató jogutód nélküli megszűnése miatt megszűnt.

[25] Mivel egyéb iratot, elszámolást stb. nem kapott, ezért fordult a jegyzőhöz a Kjt. 25/A. § (5) bekezdés szerinti végkielégítés iránti igénnyel. Válaszlevélben közölték, hogy a Kjt. 25/A. § (7) bekezdése szerint az új munkáltató és a felperes között a munkaviszony a törvény erejénél fogva létrejött, majd 2020. június 8-án kelt válaszlevélben arra hívták fel a figyelmét, hogy a jogviszony rendezése értelmében keresse fel a cég neve2 Nonprofit Kft-t. Ezt a tájékoztatást nem tudta értelmezni, ezért volt kénytelen az igényét peres úton érvényesíteni.

[26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltségben való marasztalásával.

[27] Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem elsődlegesen eljárásjogi szempontból megalapozatlan. E körben utalt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 523. §-ára, valamint a 405-424. §-okban foglaltakra. Álláspontja szerint a felperes nem fejt ki és nem indokolja meg, hogy a jogerős ítélet konkrétan mennyiben sérti a Kjt. 25/A. § (5) bekezdése rendelkezéseit, azt pedig nem is említi, hogy a Kjt. 25/A. § (7) bekezdése rendelkezéseivel mennyiben állna összhangban perbeli álláspontja.

[28] Az alperes a felülvizsgálati kérelmet anyagi jogi szempontból is tévesnek tartotta. Fellebbezésében már hivatkozott arra, hogy a perbeli közalkalmazotti igazolás kiállítása az

államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Kormányrendelet 62/A. §-a alapján a központosított illetmény számfejtési rendszerben (KIRA) elektronikus úton történt, ahol az egyes rovatok kitöltése nem a kezelő által megfogalmazott szöveggel, hanem csak a felület által felajánlott lehetőségek igénybevételével lehetséges. A felület viszont nem ajánl fel a Kjt. 25/A. § (7) bekezdése tartalmának megfelelő szöveget, tehát a kezelőnek az ahhoz legközelebb álló lehetőségek közül kell választania.

[29] Jogszerűen értékelte a másodfokú bíróság azt a körülményt, hogy nem mellőzhető a perbeli közalkalmazotti jogviszony megszűnésének körülményeit illetően rendelkezésre álló összes dokumentum értékelése. Nem lehet a jogvitát eldönteni egyetlen olyan igazolásban írtak alapján, amelyet egy számítógépes program felajánlotta lehetőségek szerint töltenek ki.

[30] A jogerős ítélettel megállapított nem vitás tényállás szerint a volt munkáltató alapítója a költségvetési szerv által ellátott közfeladatot a többségi befolyása alatt álló gazdasági társaság részére adta át, ezáltal felperesnek nem kellett külön nyilatkoznia, hogy továbbfoglalkoztatásához hozzájárul-e. Ezért e körben a költségvetési szerv megszüntetésekor adott, majd a per indítását megelőzően külön megerősített tájékoztatás valós tartalmú volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[31] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[32] Alaptalanul állította az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a Pp. 523. §-ának illetve 405. §-424. §-ban foglaltak megsértését, mivel a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölte az általa sérelmezett tényeket, megállapításokat, és álláspontjának kifejtése során a véleménye szerint megsértett jogszabályhelyre is utalt.

[33] A perbeli időben hatályos Kjt. szerint a munkáltató jogutód nélküli megszüntetése esetén végkielégítés akkor jár a közalkalmazottnak, ha az a Kjt. 25. § (1) bekezdés c) pontja alapján következik be. Jelen esetben azonban a jogviszony nem eszerint, hanem a Kjt. 25/A. § (7) bekezdése szerint szűnt meg.

[34] A Kjt. 25/A. § (7) bekezdése értelmében, ha a munkáltató személye azért változik meg, mert az alapító a költségvetési szerv útján ellátott közfeladatot

a) az alapító közvetett vagy közvetlen legalább többségi befolyása alatt álló, vagy

b) az államháztartásról szóló törvény szerint az alapításra jogosult szerv által alapított és annak közvetett vagy közvetlen, legalább többségi befolyása alatt álló gazdasági társaság utódszervezet vagy alapítvány részére adja át közfeladat ellátási és továbbfoglalkoztatási kötelezettséggel, a közalkalmazotti jogviszony megszűnik, és a megszűnését követő nappal az új munkáltatóval jogviszony létesül. Ebben az esetben az átadó és átvevő munkáltatók tájékoztatási kötelezettsége kizárólag a (2) és (3) bekezdésben foglaltakra kiterjedően áll fenn.

[35] A Kjt. 25/A. § (1) (2) (3) (5) (7) bekezdéseinek együttes értelmezése alapján a másodfokú bíróság az adott tényállás alapján helyesen fejtette ki, hogy amennyiben az alapító a költségvetési szerv útján ellátott közfeladatot a többségi befolyása alatt álló gazdasági társaság részére adja át, a közalkalmazott továbbfoglalkoztatásához írásbeli hozzájárulására nincs szükség, ennek hiányában is a törvény erejénél fogva munkaviszony létesül közte és az új munkáltató között a közalkalmazotti jogviszony megszűnését követő nappal. Ebből következően a felperes esetében is ez történt, így – és jogviszonya fennállására tekintettel - nem tarthat igényt a Kjt. 37. § (1) bekezdés c) pontjában írt végkielégítésre.

[36] A jogvita eldöntése során a felperes által hivatkozott igazolás kiadása nem releváns tényező. Az átalakulás 2020. április 1-vel megtörtént, az ezt követően (2021. április 2-ai keltezéssel) a jogutód nélkül megszűnő régi (költségvetési szerv) munkáltató által kiadott igazolásnak a felperes fennálló (munkaviszonnyá a törvény által átalakult) jogviszonyára kiható joghatása nem lehet.

[37] A kifejtettakra tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján.

[38] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 82. § (2) bekezdése alapján köteles az alperes perköltsége megfizetésére.

[39] A felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült a Pp. 525. §-a szerint, ezért a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése alapján a felülvizsgálati értékre (2.42.400 forint) feljegyzett az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint számított 10 % felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 376. § (1) bekezdés alapján.

[41] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2021. szeptember 8.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró